

ODVJETNIK FILIP GRGURIĆ
Rijeka, Ante Starčevića 5
OIB: 29039777002
T: +385 91 590 3236, +385 51 320 747
e-mail: odvjetnik@odvjetnik-grguric.hr

U Rijeci, 28. svibnja 2025. godine

TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Na posl.br.: P-652/2024

Tužitelj: **KAČIĆ I BRBORA, odvjetničko društvo j.t.d. Zagreb, Ulica Ivana Bunjavčića, OIB: 71034689472, zastupano po Hrvoju Ladanu, odvjetniku iz Zagreba**

Tuženik: **VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. u stečaju, Tvornička ulica 31, Vrbovsko, OIB: 30557421377, zastupano po stečajnoj upraviteljici Nadi Barišić, a oni po Filipu Grguriću, odvjetniku iz Rijeke**

Radi: isplate
VPS: 33.180,70 EUR

ŽALBA TUŽENIKA PROTIV PRESUDE TRGOVAČKOG
SUDA U RIJECI OD 13.5.2025. GODINE
pod Posl.br.: P-652/2024

-punomoć u spisu
-putem e-komunikacije

1. Pobijanom presudom od dana 13.5.2025. godine **Trgovačkog suda u Rijeci pod uvodno označenim poslovnim brojem** prvostupanjski sud je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja te presudio:

- I. "Nalaže se tuženiku VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. u stečaju, Vrbovsko, Tvornička ulica 31, OIB: 30557421377 isplatiti tužitelju KAČIĆ I BRBORA odvjetničko društvo j.t.d., Zagreb, Ulica Ivana Banjavčića 5, OIB: 71034689472 iznos od 33.180,70 EUR zajedno sa zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 11. prosinca 2021. po stopi od 5,61% godišnje do 31. prosinca 2021., od 1. siječnja 2022. po stopi od 5,49% godišnje do 30. lipnja 2022., od 1. srpnja 2022. po stopi od 5,31% godišnje do 31. prosinca 2022., od 1. siječnja 2023. po stopi od 5,50% godišnje do 30. lipnja 2023., od 1. srpnja 2023. po stopi od 7,00% godišnje do 31. prosinca 2023., od 1. siječnja 2024. po stopi od 7,50% godišnje do 30. lipnja 2024., od 1. srpnja 2024. po stopi od 7,25% godišnje do 31. prosinca 2024., a od 1. siječnja 2025. po stopi od 6,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana.

- II. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 2.457,18 EUR na ime prouzročnog parničnog troška zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 13. svibnja 2025. (dana donošenja presude) po stopi od 6,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana.”
2. Protiv navedene presude i odluke o troškovima postupka tuženik pravodobno podnosi žalbu pobijajući istu u cijelosti iz razloga kako slijedi.

Predmetnu presudu pobija se zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka;
- pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- pogrešne primjene materijalnog prava.

3. Tuženik prvotno ističe kako je sukladno Zakonu o odvjetništvu (Narodne novine 9/1994, 117/2008, 50/2009, 75/2009, 18/2011, 126/2021), članak 18. stavak 3., odvjetnik dužan stranci izdati račun nakon izvršene usluge. U slučaju otkaza ili opoziva punomoći odvjetnik je dužan izdati račun u roku od 30 dana od dana otkaza ili opoziva punomoći. Nesporno je kako tuženik nije izdao račun niti tuženiku, niti pravnom predniku tuženika, a što je bio dužan učiniti.

Tužitelj je u tužbi i podneskom od 10.03.2025.g. naveo, a što je i prvostupanjski sud u presudi utvrdio nespornim, kako je punomoć pravnog prednika tuženika (VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o.) prestala sukladno članku 101., st.2 ZPP-a, odnosno danom otvaranja stečajnog postupka 10. prosinca 2021. godine, te da tužitelj nije izdao račun za izvršene odvjetničke usluge tuženiku. Naime, sud u presudi uopće nije obrazložio zbog čega smatra kako tužitelj ima pravni interes postaviti kondemnatorni tužbeni zahtjev prema tuženiku, odnosno zbog čega smatra da tužitelj uopće ima pravni interes za podnošenjem tužbe bez da je prethodno izdao račun tuženiku.

Dakle, tužitelj je bio u obvezi izdati račun za izvršene odvjetničke usluge što je propustio učiniti te zbog navedenog nije imao pravnog interesa za podnošenje tužbe, pa je stoga obrazloženje pobijane presude nerazumljivo čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka (čl. 354.st.2., t.11. Zakona o parničnom postupku).

Također, počinjena je bitna povreda odredbe parničnog postupka s obzirom da je u čl. 354.st.2., t.14 navedeno da ako prije podnošenja tužbe nije proveden zakonom predviđeni postupak mirnog ili drukčijeg ostvarivanja prava, a zbog toga je tužbu trebalo odbaciti.

Da je tužitelj tuženiku izdao račun za izvršene odvjetničke usluge (a što je trebao i morao učiniti) bio bi ovlašten svoju spornu tražbinu ostvarivati (a koju tražbinu ovdje tuženik osporava u cijelosti) u ovršnom postupku podnošenjem prijedloga za

ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, a ne u parničnom postupku kako u ovom slučaju pogrešno čini pa je stoga prvotno promašen pravni put ostvarivanja tražbine tužitelja prema tuženiku. Stoga je sud prvotno tužbu trebao odbaciti zbog nedostatka pravnog interesa.

4. Nadalje, u pobijanoj presudi sud navodi kako je tuženik kao nalogodavac ovlastio odvjetnika-punomoćnika kao nalogoprimca da ga zastupa u sporu koji se pred Trgovačkim sudom u Rijeci vodio pod posl.br. Povrv-268/2019 (potom P-610/2022 a sada P-342/2024), što je pogrešno utvrđeno činjenično stanje.

Naime, **nije tuženik bio nalogodavac, već je nalogodavac bio pravni prednik tuženika** s obzirom da je tuženik stečajni dužnik (VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. u stečaju) a osoba koja je bila nalogodavac VRBOVSKO EKO ENERGIJA d.o.o. (pravni prednik tuženika). **Stoga je potpuno pogrešan zaključak suda u pobijanoj presudi kako je tuženik bio nalogodavac tužitelju kao nalogoprimcu.**

Zbog navedenog, pogrešno je i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje u pobijanoj presudi, te je pogrešno primijenjeno materijalno pravo (čl. 763. Zakona o obveznim odnosima).

5. Sud se u pobijanoj presudi poziva i na odredbu čl.156. st. 1. i 3. Stečajnog zakona a kojom odredbom je propisano da u ostale obveze stečajne mase spadaju tražbine odvjetnika za pružene odvjetničke usluge tijekom posljednjih 6 mjeseci prije otvaranja stečajnog postupka u svezi sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu.

Međutim okolnost da je zakonski zastupnik pravnog prednika tuženika opunomoćio tužitelja kao punomoćnika u zastupanju u pravnoj stvari opisanoj u prethodnoj točki žalbe, bez razjašnjenja svih činjenica nipošto ne znači da su radnje u prethodnih 6 mjeseci od dana otvaranja stečajnog postupka zaista i činjene u svezi sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu dužnika.

Okolnost da je navedeni postupak preuzet i nastavljen od strane tuženika nakon što je otvoren stečajni postupak ne znači po automatizmu da su radnje tužitelja u prethodnih 6 mjeseci o dana otvaranja stečajnog postupka činjene u korist stečajnog dužnika, a što prvostupanjski sud u pobijanoj presudi potpuno pogrešno zaključuje bez da je saslušao stečajnu upraviteljicu tuženika.

Odbijanjem dokaznog prijedloga tuženika za saslušanjem stečajne upraviteljice tuženika (na okolnost zbog čega se u predmetnom slučaju radi o radnjama koje tužitelj u postupku opisanom u točki 3. žalbe nije učinio u svezi sa zaštitom i ostvarenjem prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu) **sud je propustio utvrditi potpuno i točno činjenično stanje, pogrešno je primijenio odredbu čl. 156., st.1. i 3. Stečajnog zakona, te je počinio bitnu povredu parničnog postupka ne dopuštajući time da stečajna upraviteljica tuženika (kao zakonska zastupnica tuženika) obrazloži razloge zbog kojih smatra da je tražbina tuženika neosnovana.**

6. Nadalje, prvostupanjski sud je u pobijanoj presudi kao vrijednost predmeta spora u postupku opisanom u točki 3. predmetne žalbe sam utvrdio vrijednost predmeta spora na ukupno 216.027.308,29 kn navodno temeljem uvida u spis, te je pritom potpuno ignorirao

nepravomoćnu presudu Trgovačkog suda u Rijeci, posl.br. P-342/2024 na koju mu je tuženik ukazao, a u kojoj je u točki 27. obrazloženja navedene presude navedeno „da je od podneska-protutužbe ovdje tužitelja od 22.svibnja 2022. sud uzeo u obzir vrijednost predmeta spora po protutužbi od 100.000,00 kn/13.172,28 EUR, pa da je ukupna vrijednost predmeta spora od tada do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom iznosila 3.502.308,29 kn/464.838,19 EUR“.

Zbog navedenog, osim što je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, počinjena je i bitna povreda odredbe parničnog postupka čime je i sama presuda nerazumljiva te ima nedostataka.

7. Također, tuženik presudu pobija i zbog pogrešno dosuđene kamate tužitelju.

Prema obrazloženju suda „Tuženik je pao u zakašnjenje jer nije ispunio obvezu u roku određenom za ispunjenje sukladno čl. 183. st. 1. ZOO-a. Na temelju odredbe čl. 29. st. 1. i 2. istog Zakona, dužnik koji zakasni sa ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom pa je sud tužitelju dosudio i kamate (t. I. izreke presude).”

Međutim, tuženik opet napominje kako bi, da bi kao dužnik pao u zakašnjenje, morao imati dospijeli račun izdan od strane tužitelja tuženiku.

Naime, tuženik je stečajni dužnik, te da bi išta isplatio tuženiku za to bi morala postojati valjana pravna osnova- a to je u predmetnom slučaju račun izdan od strane tužitelja.

Naime, kada bi tuženik isplatio tužitelju kao vjerovniku stečajne mase potraženi (i pobijanom prvostupanjskom presudom dosuđeni iznos) iznos, tuženik bi prvo trebao primiti specificiran račun izdan od strane tužitelja jer bi u suprotnom počinio prekršajno (pa čak i kazneno) djelo. **Zbog navedenog, sud pogrešno tumači odredbu čl. 29. st.1. i 2. Zakona o obveznim odnosima s obzirom da tražbina tužitelja ne može dospijeti prije nego li mu ovlaštena osoba (a što tužitelj zasigurno jest) ne izda račun za obavljene odvjetničke usluge. Slijedom navedenog, pogrešno je primijenjeno materijalno pravo te je pogrešno utvrđeno činjenično stanje.**

Slijedom svega navedenog žalitelj predlaže drugostupanjskom sudu da usvoji žalbu tuženika u cijelosti te da ukine pobijanu Presudu Trgovačkog suda u Rijeci i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, odnosno podredno da preinači prvostupanjsku presudu na način da odbaci tužbeni zahtjev tužitelja zbog nedostatka pravnog interesa, a podredno da odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, sve uz obvezivanje tužitelja da nadoknadi tuženiku prouzrokovane parnične troškove u prvostupanjskom postupku uvećano za trošak predmetne žalbe u iznosu od 625,00 EUR (Tbr.10/1) i pristojbe na žalbu.

**TUŽENIK,
p.p.**